

141566

A. THEWREWK

ÎNTÂIA SCRISOARE DE DRAGOSTE

— MONOLOG COMIC —

TRADUCERE DE:
BCU Cluj / Central University Library Cluj
SEB. BORNEMISA

○ ○ ○

EDITURA: _____
: „LIBRĂRIEI NAȚIONALE“, S. BORNEMISA :
_____ ORĂȘ TIE

628886

A. THEWREWK

ÎNTÂIA SCRISOARE DE DRAGOSTE

— MONOLOG COMIC —

TRADUCERE DE:

BCU Cluj / Central University Library Cluj

SEB. BORNEMISA

BCU Cluj-Napoca

RBCFG201502578

EDITURA: _____
: „LIBRĂRIEI NAȚIONALE“, S. BORNEMISA :
_____ ORĂȘTIE

Intâia scrisoare de dragoste.

— Monolog —

Predat de-o domnișoară de 15 ani.

Deloc nu 'nțăleg că adică de ce nu aș fi eu de tot fată mare! Ce-i drept, nu port încă șlep, dar nici haină scurtă, ca o păpușă, căci am făcut pe mama — cu greu — să 'nțăleagă, că mie mi se cade haină mai lungă (*iși prinde fusta de două părți cu mânilor și lăsându-se în jos, arată*). Dar ce greu a mers până am ajuns cu mama și la atâta, dar mai ales cu tata, care pe semne se cam teme, să nu-i zică lumea azi-mâne „domnu bătrân“ și pentru asta mă ține tot fată mică, bag'sama, ca și alții tot așa să mă țină. Vai, părinții aceștia uneori sânt fără inimă până la cruzime. Tata mereu îmi cere, ca să trăiesc după acelaș calapod. Înainte de amiaz dela opt la nouă să învăț: franceză. Dela nouă la zece: istoria universală. Dela zece la unsprezece: estetică. (*Imitează pe dăscălița*). „Ce-i frumos?... Răspunde domnișoară, ce-i frumos?...“ (*Cu fața serioasă, grăbită*): „Frumos, ce place fără interes“. — Poftim, și cică asta e estetica. Pentru asta se plătește crescătoarea. Asta-i hrana noastră sufletească! În chipul acesta ne fac, pe noi culțel

(*Lovește cu piciorul*) Ei! (*Râde*). Haha! E frumos ce place, fără interes. Ce prostie! Adică ce-i interesul? Ce interesează. Apoi pe mine mă interesează foarte mult Nicu Leoștean. Și Nicu Leoștean e frumos! Ah, e așa de chipeș. Să-l săruși, nu alta! (*Se sperie*). Dumnezeuule, am uitat că vorbesc tare, și mama de dincoala, dar mai ales tata, poate auzi tof. Apoi ar putea veni atunci Nicu la noi, căci numai uși închise ar afla. Mă îngrozesc, gândindu-mă la scena aceasta. Tata s'ar legăna pe scaun cu o oarecare plăcere, fiindcă citește tocmai un articol unde fruntașii se 'njură. O bătaie, - „Se poate“ zice tata. Ușa se deschide. Nicu ca din oglindă scos, (*cu vanitate*) pentru mine, cu închinări elegante intră în odaie și salută cu acel zimbet drăguț, fermecător, pe care numai el îl are, și care numai al meu va fi odată, știi, dacă, vai Dumnezeuule, să nu mă audă — dacă eu voi fi alui Nicu: „Bună ziua domnule Nicoleanu“.

— Tata, care primise până acum cu multă bunăvoință pe Nicu, care e jurist cu mult spirit și din familie bună și ce-i mai mult: înjură și el la fruntași, — acum sare mânios de pe scaun și strigă la drăguțul de Nicu:

— Asta toțuș e obrăznicie. Dta, dta, dle, mai cutezi să vii în casa mea?..

— Eu?..

— Dta, da, dta, doar nu eu. Sau dta crezi, că mă poți face să cred, că eu sunt dta și dta ești eu, și fata mea e a dtale? Așa-i?

Se înțelege, ai vrèa să fie a dtale. Dar nu așa, ca să-i fi tată. Ce? Pleacă de aici! Mai mult să nu te 'ncumești a pune piciorul în casa asta! Înțelege bine, să nu te 'ncumești! Nemaipomenit. Niște iuriști baietandri să înnebunească fetițe de 15 ani. Pe Ilenușa mea! E grozav, câte se întâmplă în era guvernului acestuia"! (*Cu compătimitie*) Sărmane Nicule! Astfel ar trebui să sufere el pentru mine, și pe nedrept. Căci vinovata eu aș fi și și vina mea numai aceea ar fi, că tata a auzit, când am zis! „Ador pe Nicu“.

(*Dusă pe gânduri*) Nicu asta n'o știe, nu i-am spus'o, dar dă cu socoteala de bună seama. Cum îi sclipesc ochii, când se uită la mine!. Când să i-o li și spus? Niciodată n'am avut încă privilegiu a rămâneà singuri, căci mereu e cineva lângă mine, care grijește de noi (*cu ironie*) firește, fiindcă-s fată mică. Așa se combat părinții înșiși!

Că Nicu e îndrăgostit de mine, asta-i sigur. De câte ori vine la noi, mustața lui frumoasă e atât de îngrijită, hainele sunt cu atât gust, ca la nici un alt tinăr. Nu zic, că Ionel Câmpineanu nu ar fi asemenea chipeș, dar e prea nalt, cu mine se potrivește numai Nicu.

El întotdeauna e fără greș, fiindcă vrèa să placă, — vrèa să-mi placă mie, unei — fete mici?.. Se poate ceva absurd ca asta? Nu, nu se poate nici sub guvernul actual — să mă folosesc de vorba tatii.

Că-s fată mică, despre asta nu mai poate

fi vorbă. Și dacă cineva se mai îndoiește de asta, uite (*scoate din sân o scrisoare*) aici e dovada, scumpa dovadă, *întâia scrisoare de dragoste*.

Am primit'o înainte cu un cias numai. Dumnezeule, și-acum așa-mi bate inima! Ce surprindere, ce neliniște!

Servitoarea îmi șopti tainic: domnișoară, pst! te rog...

„Ce e? Ce vrei?”

„Pentru Dumnezeu! Nu spune nimănui, tocmai acum mi-a dat scrisoarea asta un fi-năr elegant și atât de drăguț.

„Ah, Cine? El?!..”

Nu pot spune, am jurat că nu spun. Pofteste. Dar, domnișoară te rog, să nu spui nimănui, că eu ți-am predat-o. Aibi de grijel! Indeosebi doamna și domnu să nu știe nimic, că va fi vai de mine“.

Iată scrisoarea. Ce slove frumoase. Nu cunosc scrisoarea lui Nicu, dar așa, numai el poate scrie. Și cuvintele acestea, ah cuvintele acestea spun, toată dragostea sufletului său pentru mine.

(*Scoate scrisoare din plic și cetește*):

„Scumpa mea Ilenușă! — Scumpă! Poate fi vreun cuvînt mai frumos ca acesta pe lume? Și ce poetic, și ce blînd scrie cuvîntul: Ilenușă, ah, așa numai Nicu poate scrie!..

(*Cetește mai departe*;) „Numai de atunci

știu, că într'adevăr exist, decând te-am văzut
întâia oară. Ah, Ileanușă, înainte de asta eră așa
pustie, așa rece, așa seacă viața mea. Acuma
însă, că Te-am cunoscut pe tine — cu T mare,
ce copil frumos și bun, — e plină de lumină
și de căldură. Pe cerul vieții mele întunecate
a răsărit acum un soare sfânt și acest soare
ești Tu“! (*Dusă pe gânduri*). Eu Ileana Nico-
leanu, eu sunt soarele. Nici nu stea, ci deodată
soarele 'ntreg. Acel soare, care strălucește pen-
tru Nicu. Oh, Nicule, toate razele mele le trimit
în minte asupra ta, ca vecinic să ardă sufletul
tău îndrăgostit în ele. (*Cetește mai departe:*)
Dar nu e oare numai închipuire, că Tu ești
într'adevăr soarele meu? Cine știe, nu pe altul
îl faci fericit cu dragostea ta, iar surisul și pri-
virea, pe cari mi le dai mie, sunt numai niște
fărâme date unui cerșitor?... — (*Se oprește, duce
batista la ochi și lacrimază*). Sărmane Nicu!
(*Cu însuflețire*). Nu! Nu! Nu ești tu cerșitor!
Ești rege, ești regele meu!...

(*Continuă să citească:*) Vai, dacă aș ști
adevărul! Dacă aș ști, că mă iubești, în ferici-
rea asta dumnezeiască aș plecà capul la picio-
rușele tale... și dac-aș ști, că inima ta este a
altuia, las' să rătăcesc deapururi în lume, de-
parte de Tine. (*Șterge din nou ochii*). Nu în-
trebà cine sânt. Dacă mă iubești, vei simți-o,
va trebui s'o simți, iar dacă nu mă iubești, ori
dacă mă urești chiar, ori ce e mai îngrozitor,
dacă ești nepăsătoare față de mine.....“

Puncte... unu... două... șasă... zece puncte....

apoi trei steluțe.... Mâne voi scrie iară, mă voi numi și voi cerși răspunsul tău....“

(Dusă pe gânduri). Ce frumos! Nu există mai frumoasă muzică, decât graiul dumnezeiesc de dragoste! *(Supărându-se)* și totuș vreau părinții, ca zi de zi să cânt la pian câte două ore piese noui!..

(După o pauză) El e! Nicu meu!.. Mâne va scrie iar și se va numi! Desfășurați-vă clipe, treceți ceasuri, să vie sfânta zi de mâne mai curând, să capăt iar scrisoare dela el, în care Nicu subscris va declara cât mă iubește!..

(Gândindu-se). Oare ce să-i răspund?

(Privește scrisoarea). Ce frumos scrie Nicu! Eu niciodată n'aș putea răspunde așa frumos. *(Cetește din nou scrisoarea, dar numai în sine, și când ajunge la sfârșit exclamă de-odată):*

Ce? Ce-i asta? Uite aici în colț, e scris ceva cu litere mici... mici?... Ce?? Nu se poate!.. Vai, mișelele acelea de fetel! Mânie vecinică între noi de-acu înainte! *(Cetește)*: Gratulăm de prima Aprilie: Marioara și Anicuța... Vai, mă duc, zbor să găsesc pe servitoare și să-i scot ochii amândoi!..

Orăștie, 15/28 Iunie 1911.

ERDELYI MÜZEUM

1581 * 1912. DECZ 31.

KÖNYVTÁRA.